

РЕШЕНИЕ

№ 5377

гр. София, 14.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 14.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **1413** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Образувано е по жалба на Ц. Н. Ц., подадена чрез пълномощника адв. Х. Б., срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в решение № РИС23-РИ09-1/24.01.2023 г. на началник отдел „КС“ при СО – район „Искър“ за предоставяне на частичен достъп до обществена информация.

С жалбата се твърди, че отказът на административния орган, в качеството му на задължен субект по смисъла на чл. 3 ЗДОИ, е нищожен, евентуално незаконосъобразен, тъй като е постановен при липса на компетентност, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и принципите на административния процес, в противоречие с материалноправните разпоредби и при несъответствие с целта на закона – отменителни основания по чл. 146, т. 1, т.3, т. 4 и т.5 АПК. Поддържа се, че задълженият субект не е изследвал наличието на основанията по чл. 37, ал.1, т. 2 ЗДОИ за отказ за предоставяне на информацията, като не са развити конкретни съображения за тяхното наличие, както и не е обсъдено наличието на „ надделяващ обществен интерес“. Навеждат се доводи за допуснато нарушение на изискването по чл. 38 ЗДОИ при отказ на информация да се посочи както правното, така и фактическото основание за отказа. Поддържа се, че оспореното решение е издадено при нарушение на принципа за съразмерност по чл. 6 АПК. По изложените в жалбата съображения се прави искане за отмяна на оспорения отказ за предоставяне на обществена информация, като се върне преписката на ответника с

указания за предоставяне на пълен достъп до исканата обществена информация.

В съдебното заседание жалбоподателят, чрез адв. Б., поддържа жалбата, като претендира отмяна на обжалвания акт, както и присъждане на сторените по делото разноски. Представя писмени бележки.

Ответникът – началник отдел „ Контрол по строителството“ в СО – район „ Искър“, чрез юрк. Р., взема становище за неоснователност на подадената жалба.

С. градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е образувано по заявление от Ц. Н. Ц. за предоставяне на достъп до обществена информация с рег. № РИС23-ОИ-94-1/10.01.2023 г. до кмета на СО - район „Искър“, с което на основание разпоредбите на Закона за достъп до обществена информация е поискал да му бъде предоставена цялата налична информация относно подаден пред СО, район „ Искър“ сигнал относно извършено незаконно строителство в поземлен имот, намиращ се в [населено място], [улица], ведно с всички документи, приложени към него / № към РИС22-ДИ04-107-(5)/03.11.2022 г./.

В заявлението е посочена предпочитана форма за предоставяне на достъп до исканата информация – копия на хартиен носител.

С решение № РИС23-РИ09-1/24.01.2023 г. за предоставяне на частичен достъп до обществена информация на началник отдел „ КС“ при СО - район „ Искър“ на основание чл. 28, ал. 2 във връзка с чл. 34 ЗДОИ е предоставен частичен достъп до исканата обществена информация. Определен е срок за осигуряване на достъп до исканата обществена информация от 31 дни от датата на получаване на решението.

Ответникът е посочил конкретната стойност на разходите за предоставяне на достъп до обществена информация, начина на заплащане на същите, както и място и лице за предоставяне на информацията.

Решението е връчено на заявителя чрез електронна поща на 24.01.2023г.

Във връзка с постъпилото заявление с писмо с изх. № РИС23-ОИ94-1-3/24.01.2023 г. заявителят е уведомен, че съгласно чл. 35, ал. 1 ЗДОИ достъпът до обществена информация се предоставя след заплащане на определените разходи и представяне на платежен документ. Уведомен е, че съгласно чл. 31, ал. 1 вр. с чл. 31, ал. 2 ЗДОИ от администрацията на СО – район „ Искър“ е направено запитване до трето лице за предоставяне на съгласие/несъгласие за исканата обществена информация, отнасяща се до него, като с писмо, постъпило в деловодството на районната администрация с вх. № РИС23-ОИ94-1/20.01.2023 г., лицето е изразило своето несъгласие за предоставяне на личните му данни и приложените лично от него документи към преписка с рег. № РИС22-ДИ04-107, поради което същите са заличени в предоставените към заявителя документи.

С протокол за предоставяне на достъп до обществена информация от 26.01.2023 г., подписан за заявителя от пълномощника му Е. Ц., е удостоверено изпълнението на решение № РИС23-РИ09-1/24.01.2023 г. Посочено е, че се предоставя следната информация: 19 бр. листа за разпечатване на преписка с рег. № РИС22-ДИ04-107, като са посочени и конкретните предоставени документи.

Установява се от представената Заповед № РИС20-РД56-130/14.10.2020 г., издадена от кмета на район „Искър“, СО на основание чл. 7, ал. 1, т. 14 от Устройствения правилник на администрацията на район „Искър“ – СО във връзка с чл. 28, ал. 2 и чл. 3 ЗДОИ, че началникът на отдел „КС“ / посочен в т. 3 от заповедта/ е упълномощен да разглежда заявления за достъп до обществена информация по смисъла на ЗДОИ, касаещи информация, относима към поверения му отдел на район „Искър“ и съответно да постановява решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация.

Представени са с административната преписка посочените в протокола за предоставяне на достъп до обществена информация документи.

Представени са писмо с рег. № РИС23-ОИ94-1-/1/18.01.2023 г. до трето лице, с което третото лице е уведомено за постъпило в администрацията на СО – район „Искър“ искане за предоставяне на обществена информация, свързана с негов сигнал с вх. № РИС22-ДИ04-107/27.04.2022 г., като е изискано съгласието му на основание чл. 31, ал. 1 вр. чл. 31, ал. 2 ЗДОИ, както и писмо, постъпило в районната администрация с вх. № РИС23-ОИ94-1-/2/18.01.2023г., с което същото е изразило несъгласие за предоставяне на личните му данни и приложените лично от него документи към преписка с рег. № РИС22-ДИ04-107 и е направило искане за заличаването им при предоставяне на исканата обществена информация.

Останалите представени по делото писмени доказателства, които съдът не обсъжда, не установяват релевантни за решаване на повдигнатия правен спор обстоятелства.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи: Жалбата е подадена от надлежна страна, в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 ЗДОИ срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което е допустима. Местната компетентност на настоящия съд да разгледа повдигнатия правен спор се обуславя от разпоредбата на чл. 133, ал. 1 АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 ЗДОИ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По съответствието с процесуалния закон.

Оспорваното решение е издадено от компетентен орган и в предвидената от закона писмена форма, с което са спазени изискванията на чл. 59 АПК и чл. 38 ЗДОИ.

Обществените отношения, свързани с достъпа до обществена информация, са уредени в ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган, натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В процесния случай оспореното решение е издадено от компетентен орган, видно от представената Заповед № РИС20-РД56-130/14.10.2020 г., издадена от кмета на район „Искър“, СО на основание чл. 7, ал. 1, т. 14 от Устройствения правилник на администрацията на район „Искър“ – СО във връзка с чл. 28, ал. 2 и чл. 3 ЗДОИ, с която са делегирани правомощия на началника на отдел „Контрол по строителството“ да разглежда заявления за достъп до обществена информация по смисъла на ЗДОИ, касаещи информация относно поверения му отдел на район „Искър“ и съответно да постановява решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация.

При издаване на решението са спазени изискванията за форма по см. на чл. 59, ал. 2

във вр. ал. 3 АПК и специалната разпоредба на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, като съдържа фактическите и правни основания за постановения отказ, като са посочени и мотивите, обосноваващи основанията за органа да откаже да предостави исканата информация. Решението за предоставяне на частичен достъп е мотивирано, като заявителят е уведомен, че е налице изричен отказ от страна на третото лице за предоставянето на личните му данни, поради което същите са заличени в предоставените документи по преписката.

Отказът е постановен в срока по чл. 28, ал. 1 ЗДОИ, съгласно която разпоредба заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. Предвид това, че е изискано съгласието на трето лице относно предоставянето на информация, срокът за произнасяне е продължен с още 14 дни – чл. 31, ал.1 ЗДОИ.

Предвид изложеното съдът намира, че оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалните правила за това, като органът не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяна на решението на процесуално основание. Освен това, съдът поддържа становището, че съществено е това процесуално нарушение, при което или е нарушено правото на защита на засегнатата страна, или ако не беше допуснато, органът би стигнал до различен от отразения в решението извод. Т. не се констатира, поради което следва да се извърши проверка за съответствието му с материалния закон - чл. 146, т. 4 АПК. В тази връзка съдът съобщи следното:

Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Кръгът на задължените по закон да предоставят информация субекти е очертан в чл. 3 ЗДОИ. Несъмнено в случая заявителят е субект на правото да получи исканата информация съгласно чл. 4 ЗДОИ, а ответникът е задължен субект за предоставянето ѝ – чл. 3, ал. 2 ЗДОИ.

Според легалното определение, дадено с чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация е: официална - която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 ЗДОИ), и служебна - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 ЗДОИ). Достъпът до официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им / чл. 12, ал. 1 и ал. 2/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон. Според чл. 13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен и се осъществява по реда на този закон,

при спазване ограниченията по ал. 2 и отчитане на хипотезите по ал. 4 – случаите на надделяващ обществен интерес.

Следователно, за да се проведе успешно процедурата по предоставяне на исканата от заявителя информация, заявлението трябва да е адресирано до задължен субект по смисъла на чл. 3 ЗДОИ, информацията да отговаря на дефиницията по чл. 9, ал. 1 от закона и фактически да се намира при административния орган. В срока по чл. 28 ЗДОИ органът е длъжен да се запознае с искането и прецени дали са визираните в закона условия за предоставяне на търсената информация от заявителя. С нормата на чл. 37, ал. 1 ЗДОИ императивно са предвидени основанията за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, а именно когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2, или когато достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес, както и когато исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Съгласно чл. 37, ал. 2 ЗДОИ в случаите по ал. 1 се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен.

Както се посочи, ответникът е задължен субект по чл. 3 ЗДОИ, който следва да се произнесе по така подаденото заявление, като осигури достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от него.

Фактическите основания, послужили за отказа, сочат на разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 ЗДОИ, която предвижда като основание за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация случаите, при които достъпът засяга интересите на трето лице и лицето изрично е отказало предоставянето на информацията, като изключение е предвидено при наличието на надделяващ обществен интерес. В тези случаи съответният орган, съгласно чл. 31, ал. 2 ЗДОИ, е длъжен да поиска изричното писмено съгласие на третото лице, както и е длъжен да спазва точно условията, при които третото лице е дало съгласие за предоставяне на отнасяща се до него информация. В съответствие с това изискване в случая административният орган е поискал съгласието на третото лице, което е отказало предоставяне на личните му данни, съответно с оспореното решение е предоставен частичен достъп до исканата информация, като са заличени личните данни на последното. Както бе посочено по-горе, с писмо с изх. № РИС23-ОИ94-1-3/24.01.2023 г. заявителят е уведомен, че съгласно чл. 31, ал. 1 вр. с чл. 31, ал. 2 ЗДОИ от администрацията на СО – район „Искър“ е направено запитване до трето лице за предоставяне на съгласие/несъгласие за исканата обществена информация, отнасяща се до него, като с писмо, постъпило в деловодството на районната администрация с вх. № РИС23-ОИ94-1/20.01.2023 г., лицето е изразило своето несъгласие за предоставяне на личните му данни и приложените лично от него документи към преписка с рег. № РИС22-ДИ04-107, поради което същите са заличени в предоставените към заявителя документи.

Действително, в чл. 31, ал. 4 ЗДОИ е предвидена възможност при наличие на изрично несъгласие на третото лице органът, от който е поискана информацията да предостави исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, отнасяща се до третото лице, но в случай че е наличие изключението, регламентирано в чл. 37, ал.

1, т. 2 или хипотезата на „надделяващ обществен интерес”. Понятието „надделяващ обществен интерес“ е дефинирано в § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ и наличието на такъв интерес преодолява защитата на информацията, засягаща третото лице. Съобразно легалната дефиниция "надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Доводи в тази насока жалбоподателят не е обосновал нито в производството пред административния орган, нито пред съда. От съдържанието на документите, изхождащи от незадължени по ЗДОИ субекти, каквото е третото лице, не може да се разкрие информация, целяща да разкрие корупция и злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от ЗДОИ /решение № 146/08.01.2014 г. по адм.д. № 7182/2013 г. на ВАС, VII отделение/. От изложеното може да се направи обоснован извод, че безспорно биха били засегнати интересите на третото лице, в случай че информацията бъде предоставена на заявителя, а и не е налице надделяващ обществен интерес.

Оспореният акт не противоречи и на целта на закона, тъй като основната цел на ЗДОИ е чрез предоставяне на обществена информация да се даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по ЗДОИ субекти. В конкретния случай предоставяне на данни за третото лице, чиито интереси се засягат от исканата информация, по никакъв начин не е относимо към дейността на задължения субект.

Поради това, като е приел, че информацията засяга трето лице, изразило изрично несъгласие и при липсата на надделяващ обществен интерес, органът е постановил правилно решение и е постановил частичен достъп до исканата обществена информация със заличаване на личните данни на третото лице.

Предвид изложеното съдът приема, че не са налице основания за отмяна на оспорения отказ, тъй като същият е правилен и законосъобразен, поради което и следва да бъде потвърден, съответно жалбата следва да се отхвърли.

По разноските в производството.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски. В полза на ответника се дължат разноски, като своевременно ги е претендирал. При определяне размера на разноските, които следва да се възложат в тежест на жалбоподателя, съдът съобрази разпоредбата на чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, както и фактическата и

правна сложност на делото, обема на осъществените действия от пълномощника на ответника по осъществяване на процесуално представителство и защита, поради което приема, че в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, 72 с-в,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. Н. Ц. срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в решение № РИС23-РИ09-1/24.01.2023 г. на началник отдел „КС“ при СО – район „Искър“ за предоставяне на частичен достъп до обществена информация. ОСЪЖДА Ц. Н. Ц. да заплати на Столична община, район „Искър“ сумата от 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение. Решението е окончателно съгласно чл. 40, ал. 3 от Закона за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: